فصل دوم

مقدمهای بر برنامهنویسی ++C

اهداف

- نوشتن برنامههای ساده کامپیوتری در ++.
 - نوشتن عبارات ساده ورودی و خروجی.
 - استفاده از نوعهای بنیادین.
 - مفاهیم حافظه.
 - استفاده از عملگرهای محاسباتی.
 - نوشتن عبارات ساده تصمیم گیری.

رئوس مطالب

- 1-٢ مقدمه
- ۲-۲ یک برنامه ساده: چاپ یک عبارت متنی
 - ٣-٢ اصلاح برنامه
- ٤-٢ يک برنامه ساده ديگر: جمع اعداد صحيح
 - ٥-٢ مفاهيم حافظه
 - ۲-۲ محاسبات
- Y-Y تصمیم گیری: عملگرهای مقایسه ای و رابطه ای
- ۸-۸ مبحث آموزشی مهندسی نرمافزار: بررسی نیازمندیهای ATM

1-1 مقدمه

در این فصل به معرفی برنامه نویسی ++C می پردازیم، که طراحی برنامه ها را تسهیل خواهد بخشید. اکثر برنامه های که در این کتاب با آنها مواجه خواهید شد، مبادرت به پردازش اطلاعات و نمایش نتایج می کنند. در این فصل، به معرفی پنج مثال می پردازیم که نحوه نمایش پیغام و همچنین دریافت داده از کاربران را به شما نشان می دهند. سه مثال اول، ساده بوده و تنها مبادرت به نمایش پیغام در صفحه نمایش می کنند. برنامه بعدی، دو عدد از کاربر دریافت کرده و مجموع آنها را محاسبه و نتیجه را بنمایش درمی آورد. در ضمیمه بحث، شما را با نحوه انجام انواع محاسبات و ذخیره نتایج برای استفاده های بعدی آشنا خواهیم کرد. مثال پنجم در ارتباط با تصمیم سازی است که مبادرت به مقایسه دو عدد کرده و سپس پیغامی براساس مقایسه بنمایش درمی آورد. برای اینکه در ک مناسب و آسانی از برنامه نویسی ++C بدست آورید، خط به خط هر برنامه را تحلیل می کنیم. برای اینکه مهارتهای کسب کرده خود از این فصل را بکار گیرید، چند مسئله برنامه نویسی در بخش تمرینات در نظر گرفته ایم.

۲-۲ یک برنامه ساده: چاپ یک عبارت متنی

زبان ++ک از نمادهای استفاده می کند که ممکن است برای غیر برنامهنویسان عجیب و غریب بنظر برسند. در این بخش به بررسی برنامهای می پردازیم که عبارتی را در یک خط چاپ می کند. برنامه و خروجی آن در شکل ۲-۱ آورده شده است. این برنامه حاوی چندین ویژگی مهم زبان ++ک است. برای آشنایی بهتر شما، به توضیح خط به خط برنامه می پردازیم.

در خطوط 1 و 2

که با |l| آغاز شدهاند، نشان دهنده این مطلب هستند که این خطوط توضیح می باشند. برنامه نویسان توضیحات را در برنامه یا لیست کد قرار می دهند تا خوانایی کدهای خود را افزایش دهند. توضیحات می توانند در خط متعلق به خود جای داده شوند که آنها را توضیحات تمام خط می نامیم یا در انتهای یک خط از کد که آنها را توضیحات انتهای خط می نامیم، قرار بگیرند. کامپایلر ++ توضیحات را نادیده می گیرد، به این معنی که توضیحات هیچ تأثیری در اجرای برنامه ندارند. توضیح بکار رفته در خط 1 فقط نشان دهنده شماره تصویر و نام فایل این برنامه است. البته برخی از برنامه نویسان عبارات توضیحی خود را مابین کاراکترهای */ و /* قرار می دهند.

```
1  // Fig. 2.1: fig02_01.cpp
2  // Text-printing program.
3  #include <iostream> // allows program to output data to the screen
4
5  // function main begins program execution
6  int main()
7  {
8    std::cout << "Welcome to C++!\n"; // display message
9
10    return 0; // indicate that program ended successfully
11
12 } // end function main</pre>
```

Welcome to C++!

شكل ١-٢ | برنامه چاپ عبارت.

برنامەنويسى ايدەال

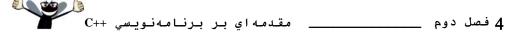
هر برنامهای باید با یک یا چندین توضیح در ارتباط با اهداف برنامه و همچنین نام برنامهنویس، تاریخ و زمان آغاز

خط 3

شود.

#include <iostream> // allows program to output data to the screen

یک رهنمود پیش پردازنده است، که پیغامی برای پیش پردازنده C++ میباشد. خطوطی که با نماد C++ میباشد. خطوطی که با نماد C++ آغاز می شوند، قبل از اینکه برنامه کامپایل شود توسط پیش پردازنده پردازش می شوند. این خط به پیش پردازنده اعلان می کند تا محتویات سرآیند جریان ورودی/خروجی فایل C++ وارد سازد. بایستی این فایل در هر برنامه ای که می خواهد داده ای به صفحه نمایش انتقال دهد، یا اینکه از صفحه کلید و با استفاده از جریان ورودی/خروجی C++ داده ای دریافت نماید، وارد شود. در شکل C++ خروجی برنامه آورده شده است. در فصل ششم با فایل های سرآیند در فصل پانزدهم با محتویات C++ نماید خواهید شد.

خطای برنامهنویسی در صورتیکه افزودن فایل سرآیند <iostream> به برنامهای که مبادرت به دریافت داده از صفحه کلید یا ارسال . داده به صفحه نمایش می کند، فراموش شود، کامپایلر یک پیغام خطا ارسال خواهد کرد.

خط 4 فقط یک خط خالی است. برنامهنویسان برای اینکه قرائتهای خود را آسانتر کنند از خطوط خالي، كاراكترهاي فاصله (space) و تب (tab) استفاده مي كنند. به مجموعه اين كاراكترها، white space می گویند. معمولاً این کارکترها توسط کامپایلر نادیده گرفته میشوند. در این فصل و چند فصل بعدی، در ارتباط با قواعد رایج در استفاده از کاراکترهای white-space صحبت خواهیم کرد تا خوانایی برنامهها افزايش يابد.

برنامهنويسي ايدهال

با استفاده از خطوط خالی و کاراکترهای فاصله، خوانایی برنامه ها را افزایش دهید.

خط 5

// function main begins program execution

هم یک خط توضیحی تمام خط است که اعلان می کند برنامه از خط بعدی شروع می شود.

خط 6

int main()

بخشی از هر برنامه ++C است. پرانتزهای واقع پس از main نشان میدهند که main یک بلوک برنامه بنام تابع است. برنامه های ++C می توانند حاوی یک یا چندین تابع و کلاس باشند، اما بایستی یکی از آنها حتما main باشد، حتى اگر main اولين تابع در برنامه نباشد. كلمه كليدى int كه در سمت چپ main قرار گرفته، بر این نکته دلالت دارد که main یک مقدار صحیح "برمی گرداند" (عدد بدون اعشار). کلمه کلیدی، کلمهای در کد است که توسط ++C رزرو شده است. لیست کامل کلمات کلیدی ++C در جدول شکل ۳-۴ آورده شدهاند. به هنگام مطالعه فصل سوم و ششم به توضیح مفهوم دقیق "مقدار برگشتی" از سوی یک تابع خواهیم پرداخت. اما برای این لحظه، کافیست بدانید که کلمه کلیدی int در سمت چپ برنامههای شما قرار خواهد گرفت.

بایستی براکت چپ، }، (خط 7) در ابتدای بدنه هر روالی قرار داده شود. براکت متناظر، براکت راست، {، (خط 12) است، که باید آنرا در انتهای بدنه هر روالی قرار داد. خط 8

std::cout << "Welcome to C++!\n"; // display message

به کامپیوتر فرمان می دهد تا رشته ای از کاراکترها را که مابین جفت گوتیشن قرار دارند بر روی صفحه نمایش چاپ کند. گاهی اوقات رشته بنام رشته کاراکتری، پیغام یا رشته لیترال هم خوانده می شود. کاراکترهای white space توسط کامپایلر نادیده گرفته می شوند.

کل خط 8، شامل std::cout عملگر >>» رشته "\" ! ++ C++ باید با یک سیمیکولن (ز) است، که به کل این خط یک عبارت گفته می شود. هر عبارتی در ++C باید با یک سیمیکولن خاتمه پذیرد (که به آن خاتمه دهنده عبارت هم گفته می شود). رهنمودهای پیش پردازنده (همانند minclude) با سیمکولن خاتمه نمی یابند. خروجی و ورودی در ++C با جریانی (stream) از کاراکترها پیاده سازی می شود. بنابر این، زمانیکه عبارت قبلی اجرا می شود، مبادرت به ارسال جریانی از کاراکترهای Welcome به شی جریان خروجی استاندارد (std::cout) که معمولا با صفحه نمایش مرتبط است می کند. در فصل پانزدهم به بررسی بیشتر std::cout خواهیم پرداخت.

دقت کنید که ::std قبل از cout قرار گرفته است. انجام این عمل به هنگام استفاده از رهنمود پیش پردازنده <i std::cout الزامی است. نماد std::cout نشان می دهد که در حال استفاده از یش پردازنده حال استفاده از یک نام هستیم، که این نام در این مورد cout می باشد، که متعلق به "فضای نامی" std است. فضاهای نامی از ویژگیهای پیشرفته ++) هستند. در فصل بیست و چهارم بطور کامل با فضاهای نامی آشنا خواهید شد. اما برای این لحظه، باید بخاطر داشته باشید که کلمه ::std را قبل از هر کدامیک از نمادهای استفاده شده در یک برنامه قرار دهید. در برنامه شکل ۱۳-۲ از این نمادها به همراه عبارت using استفاده شده است، که ما را قادر به حذف ::std قبل از هر استفاده از فضای نامی std می کند.

عملگر >> نشاندهنده، عملگر درج جریان است. هنگامی که این برنامه اجرا می شود، مقدار موجود در سمت راست این عملگر، عملوند سمت راست، وارد جریان خروجی می گردد. دقت کنید که عملگر مستقیماً به مکانی اشاره می کند که داده باید به آنجا برود. معمولا کاراکترهای قرار گرفته در سمت راست عملگر به همان شکلی که مابین جفت گوتیشها آورده شدهاند، چاپ می شوند. با این وجود، توجه نمائید که کاراکتر $|\mathbf{r}|$ بر روی صفحه نمایش چاپ نمی شود. کاراکتر $|\mathbf{r}|$ کاراکتر نشان می دهد که یک کاراکتر ویژه چاپ خواهد شد. زمانیکه در دنبالهای از رشتههای کاراکتری یک کاراکتر $|\mathbf{r}|$ وارد شود، کاراکتر پس از آن بعنوان یک توالی $|\mathbf{r}|$ در نظر گرفته خواهد شد. در این برنامه توالی $|\mathbf{r}|$ می باشد. این کاراکتر سبب برنامه توالی $|\mathbf{r}|$ می باشد. این کاراکتر سبب برنامه توالی $|\mathbf{r}|$

می شود تا کرسر به ابتدای خط بعدی در صفحه نمایش منتقل شود. در جدول شکل ۲-۲ تعدادی از توالیهای escape که از کاربرد بیشتری برخوردار هستند آورده شدهاند.

توضيحات	escapeتوالى
خط جدید. کرسر را در ابتدای خط بعدی قرار میدهد.	\n
تب افقي. كرسر را به اندازه يك تب(tab) به جلو انتقال ميدهد.	\t
و ایندای خط جاری باز می گرداند. آنرا با $ n $ اشتباه نگیرید. n	\ r
هشدار. زنگ یا صدای سیستم را فعال می کند.	\ a
کاراکتر \. برای چاپ کاراکتر \استفاده می شود.	\\
کاراکتر '. برای چاپ کارکتر ' استفاده میشود.	\'
جفت گو تیشن. از این توالی برای چاپ کاراکتر جفت گو تیشن استفاده می شود.	\"

شكل ٢-٢ |توالي escape.

خطاي برنامهنويسي

فراموش کردن سیمیکولن در پایان یک عبارت، خطای نحوی (syntax error) بدنبال خواهد داشت. این نوع خطا زمانی رخ می دهد که کامپایلر با عبارتی مواجه شود و نتواند مفهوم آنرا تشخیص دهد. معمولا در چنین حالتی کامپایلر یک پیغام خطا ارسال می کند تا به برنامه نویس در یافتن مکان خطا و رفع آن کمک نماید. خطاهای نحوی به هنگام خروج از قواعد نگارش زبان رخ می دهند. گاهاً به این خطاها، خطاهای کامپایل هم گفته می شود، چراکه این خطاها در زمان فاز کامپایل شدن برنامه رخ میدهند.

خط 10

return 0; // indicate that program ended successfully

در پایان هر تابع main وجود خواهد داشت. کلمه کلیدی return یکی از چندین روش موجود برای خروج از یک تابع است. زمانیکه عبارت return در پایان تابع main بکار گرفته می شود، همانند این برنامه، مقدار 0 نشاندهنده این مطلب است که برنامه با موفقیت به کار خود پایان داده است. در فصل ششم، با جزئیات عملکرد توابع و دلایل افزودن چنین عباراتی به آنها بیشتر آشنا خواهید شد. اما برای این لحظه، كافيست بدانيد كه اين عبارت در انتهاى هر برنامهاى قرار داده مى شود. براكت راست، }، (خط 12) انتهاى تابع main را نشان میدهد.

برنامهنویسی ایدهال بسیاری از برنامهنویسان در انتهای آخرین کاراکتر چاپ شده توسط یک تابع، کاراکتر n\را قرار می دهند. با این عمل مطمئن می شوند که تابع در پایان کار خود، کرسر را در ابتدای خط بعدی قرار خواهد داد. این عمل می تواند در راستای ایجاد برنامه هایی با قابلیت استفاده مجدد موثر باشد.

برنامەنويسى ايدەال

به دندانهدار بودن خطوط کد دقت کنید. این عمل یکی از قواعد بکارگیری فاصلهها در برنامه است. دندانهدار کردن که برنامهها، باعث افزایش خوانای و گرامر آن می شود.

برنامه نویسی ایده ال برای حفظ ظاهر آراسته و مرتب در میان کادهای نوشته شده، بهتر است میزان دندانه گذاری مورد نظر خود را از همان ابتدا مشخص سازید. پیشنهاد می کنیم تا از کلید tab با فاصله گذاری 1/4 ینج یا سه فاصله (space) از سطح دندانه گذاری شده فوقانی استفاده کنید.

٣-٢ اصلاح برنامه

این بخش ادامه دهنده معرفی برنامه نویسی ++C با دو مثال است، که نحوه اصلاح برنامه مطرح شده در شکل ۱-۲ را نشان می دهند. در مثال اول، متن در یک خط با استفاده از چندین عبارت چاپ می شود. در مثال دوم همان متن توسط یک عبارت و در چندین خط چاپ می گردد.

چاپ متن در یک خط توسط چند عبارت

رشته !++t Welcome to C می تواند به چندین روش چاپ شود. برای مثال، در برنامه شکل ۳-۲ از دو عبارت براي وارد كردن جريان (خطوط 9-8)استفاده شده است، تا همان خروجي برنامه شكل ١-٢ توليد شود. خروجی برنامه دوم دقیقاً همانند برنامه اول است، چرا که هر عبارت از مکانی که عبارت قبلی به عمل چاپ پایان داده، شروع به چاپ می کند. عبارت اول کلمه Welcome و بدنبال آن یک فاصله جاپ كرده و عبارت دوم هم كار چاپ را از همان خط و پس از فاصله چاپ شده دنبال ميكند. بطور كلي، ++C+ به برنامهنویس امکان می دهد تا عبارات را به روش های گوناگون بکار گیرد.

چاپ متن در چند خط توسط یک عبارت

همانند برنامه شکل ۴-۲ می توان یک عبارت را در چندین خط به نمایش در آورد. هر بار که عبارت ارسالی به خروجی با کاراکتر توالی n مواجه شود، کرسر به ابتدای خط بعدی منتقل خواهد شد. برای ایجاد یک خط خالی در خروجی، دو کاراکتر خط جدید را پشت سرهم، همانند خط 8 قرار دهید.

```
// Fig. 2.3: fig02_03.cpp
    // Printing a line of text with multiple statements.
#include <iostream> // allows program to output data to the screen
    // function main begins program execution
    int main()
        std::cout << "Welcome ";
std::cout << "to C++!\n";</pre>
9
10
        return 0; // indicate that program ended successfully
11
13 } // end function main
```

Welcome to C++!

```
شكل ٢-٣ چاپ متن در يك خط با چند عبارت.

1  // Fig. 2.4: fig02_04.cpp

2  // Printing multiple lines of text with a single statement.

3  #include <iostream> // allows program to output data to the screen

4  

5  // function main begins program execution
6  int main()

7  

8    std::cout << "Welcome\nto\n\nC++!\n";

9  

10    return 0; // indicate that program ended successfully

11  

12 } // end function main

Welcome to

C++!
```

شکل ٤-٢ | چاپ متن در چند خط با يک عبارت.

۲-٤ يک برنامه ساده ديگر: جمع اعداد صحيح

در برنامه بعدی از شی جریان ورودی std::cin و عملگر استخراج <<، برای بدست آوردن دو عدد صحیح تایپ شده از سوی کاربر از طریق صفحه کلید، جمع آنها و نمایش نتیجه بدست آمده با استفاده از std::cout می پردازیم. برنامه شکل ۲-۵ عمل جمع و خروجی حاصل از این برنامه را نشان می دهد.

```
1 // Fig. 2.5: fig02 05.cpp
2\ \ //\ \mbox{Addition program} that displays the sum of two numbers.
  #include <iostream> // allows program to perform input and output
5 // function main begins program execution
6 int main()
      // variable declarations
8
      int number1; // first integer to add
10
     int number2; // second integer to add
11
      int sum; // sum of number1 and number2
12
13
      std::cout << "Enter first integer: "; // prompt user for data
14
      std::cin >> number1; // read first integer from user into number1
15
16
      std::cout << "Enter second integer: "; // prompt user for data</pre>
17
      std::cin >> number2; // read second integer from user into number2
18
19
      sum = number1 + number2; // add the numbers; store result in sum
20
21
      std::cout << "Sum is " <<sum <<std::endl; //display sum; end line
22
23
      return 0; // indicate that program ended successfully
25 } // end function main
```

Enter first integer: 45 Enter second integer: 72 Sum is 117

شكل ٥-٢ | برنامه جمع كه مجموع دو عدد صحيح دريافتي از صفحه كليد را محاسبه مي كند.

توضیحات موجود در خطوط 1 و 2

```
// Fig. 2.5: fig02_05.cpp
// Addition program that displays the sum of two numbers.
```

نشاندهنده نام فایل و هدف برنامه هستند. رهنمود پیش پردازنده ++C

#include <iostream> // allows program to perform input and output
در خط 3 حاوی محتویات سر آیند فایل iostream در برنامه است.

همانطوری که قبلاً هم گفته شد، هر برنامهای با اجرای تابع main آغاز می شود (خط 6). براکت سمت چپ (خط 7) ابتدا و آغاز بدنه main و براکت متناظر سمت راست (خط 25)، انتها و پایان بدنه را نشان می دهد.

خطوط 11-9

```
int number1; // first integer to add
int number2; // second integer to add
int sum; // sum of number1 and number2
```

بخش اعلان می باشند. کلمات number2 ،number1 و mus اسامی متغیرها هستند. متغیرها مکانهای در حافظه کامپیوتر هستند که می توان مقادیری را برای استفاده برنامه در آنها ذخیره کرد. این اعلانها مشخص می کنند که متغیرهای number2 ،number1 و mus از نوع داده int هستند، به این معنی که این متغیرها قادر به نگهداری مقادیر صحیح همانند اعداد 11, 0, 31914 و غیره می باشند. تمامی متغیرها بایستی دارای نام و یک نوع داده باشند تا بتوان از آنها در برنامه استفاده کرد. چندین متغیر از یک نوع را می توانیم هر سه متغیر فوق را در یک خط و بصورت زیر اعلان کنیم:

int number1, number2, sum;

با این همه، در این حالت خوانائی برنامه کاهش یافته و مانع می شود تا توضیحات مناسب برای هر متغیر و هدف از آن متغیر در برنامه را وارد سازیم. اگر بخواهیم بیش از یک متغیر در یک خط اعلان کنیم (همانند مورد بالا) باید اسامی را با یک ویرگول(ر) از یکدیگر جدا کنیم. که به این حالت *لیست جدا شده يا و برگول* گفته مي شو د.

برنامهنویسی ایدهال

یس از هر ویرگول() یک فاصله قرار دهید تا خوانائی برنامه افزایش یابد.

برنامهنويسي ايدهال

برخی از برنامه نویسان ترجیح می دهند تا هر متغیر را در یک خط جداگانه اعلان کنند. در این حالت قرار دادن یک توضیح در کنار هر اعلان به آسانی صورت می گیرد.

بزودی در مورد نوع داده double (خاص اعداد حقیقی، اعداد با نقطه اعشار همانند 3.4 و 11.19-) و نوع داده char (خاص داده کاراکتری، یک متغیر از نوع char فقط می تواند یک حرف کوچک، یک حرف بزرگ، یک رقم یا یک کاراکتر خاص همانند \$ یا * را در خود ذخیره سازد) صحبت خواهیم

غالباً به نوعهای همانند int ،double و char نوعهای بنیادین، نوعهای اصلی یا نوعهای تو کار -built) in) می گویند. انواع نوعهای بنیادین از جمله کلمات کلیدی هستند و از اینرو باید تماماً با حروف کوچک به نمایش در آیند.

نام یک متغیر (همانند number1) می توانند هر شناسه معتبری که یک کلمه کلیدی نیست، باشد. یک شناسه متشكل از دنبالهاي از كاراكترها شامل حروف، ارقام و خط زيرين (_) است. يك شناسه نمي تواند با یک رقم آغاز شود. زبان ++C از جمله زبانهای حساس به موضوع است، به این معنی که مابین حروف کوچک و بزرگ تفاوت قائل می شود. از اینرو شناسه های a1 و A1 با هم برابر نیستند.

زبان ++C به شناسه ها امکان می دها. تا هر طولی داشته باشند، اما امکان دارد سیستم شما یا ساختار ++C بکار 🖹 رفته محدودیتهائی بر روی طول شناسه ها اعمال کند. از اینرو برای حفظ سازگاری و قابلیت حمل، از شناسه هائی با طول 31 كاراكتر يا كمتر استفاده كنيد.

برنامهنویسی ایدهال

انتخاب اسامی با معنی به برنامه کمک می کند که خود به عنوان توضیحی بر برنامه باشد (self- documenting). در چنین حالتی اگر متن برنامه در اختیار دیگران قرار داده شود، بدون اینکه نیازی به راهنما و توضیحات اضافی باشد، عملکرد برنامه مشخص خواهد بود.

برنامهنويسي ايدهال

از اختصار یا کو ته سازی شناسه ها اجتناب کنید، تا خوانایی برنامه افزایش یابد.

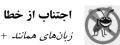

برنامهنويسي ايدهال

کامپایلر ++C از اسامی مشابه ای برای انجام مقاصد داخلی خود استفاده کرده باشد. در اینصورت از ایجاد تداخل مابین خود و

کامپایلر جلوگیری خواهید کرد.

زبانهای همانند ++C همیشه در حال بسط و گسترش هستند. امکان در زمان تکامل، کلمات کلیدی جدیدی به

آنها افزوده شود. از کلمات مسئولیت آوری همانند object بعنوان شناسه اجتناب کنید. حتی اگر امروز کلمه object جزء کلمات کلیدی در ++C نباشد، اما می تواند روزی تبدیل به کلمه کلیدی گردد و در آینده برنامه شما در زمان کامپایل با خطای جدیدی مواجه شود که قبلا چنین چیزی وجود نداشت.

تقریباً می توان اعلان متغیرها را در هر کجای برنامه قرار داد، اما باید قبل از اینکه توسط برنامه بکار گرفته شوند، اعلان گردند. برای مثال، در برنامه شکل ۵-۲، اعلان در خط 9

int number1; // first integer to add

مى توانست بلافاصله قبل از خط

std::cin >> number1; // read first integer from user into number1 قرار داده شو د. اعلان موجو د در خط 10

int number2; // second integer to add

مى توانست بلافاصله قبل از خط 17

std::cin >> number2; // read second integer from user into number2 و اعلان خط 11

int sum; // sum of number1 and number2

مى توانست بلافاصله قبل از خط 19

sum = number1 + number2; // add the numbers; store result in sum اعلان گردد.

برنامهنویسی ایدهال بهتر است در میان خطوط توضیحات از یک خط خالی استفاده شود. در اینصورت توضیحات از کد برنامه جدا

شدهٔ و خوانائی برنامه افزایش می یابد.

بر نامهنویسی ایدهال اگر ترجیح می دهید که اعلانها را در ابتدای یک تابع قرار دهید، آنها را از بخش عبارات اجرائی موجود در

داخل بدنه تابع و با استفاده از یک خط خالی جدا کنید تا این دو بخش از هم متمایز شوند.

خط 13

std::cout << "Enter first integer: "; // prompt user for data
مبادرت به چاپ رشته Enter first integer (بعنوان رشته لیترال نیز شناخته می شود) بر روی صفحه
نمایش می کند. به چنین پیغامهای prompt گفته می شود، چراکه به کاربر می گویند که چه کاری باید
انجام دهد. خط 14

std::cin >> number1; // read first integer from user into number1

با استفاده از شی ورودی cin (از فضای نامی std) و عملگر <<، مقداری از صفحه کلید دریافت
می کند. با استفاده از عملگر<< به همراه std::cin کاراکترها از یک ورودی استاندارد که معمولا صفحه کلید است، دریافت می شوند. در واقع می توان گفت که std::cin مقداری برای number1 دریافت می کند.

هنگامی که برنامه اجرا شده و به عبارت فوق می رسد، منتظر می ماند تا کاربر مقداری برای متغیر number1 وارد سازد. کاربر با تایپ یک مقدار صحیح و سپس فشردن کلید Pnter (گاها به این کلید، کلید می گویند) به برنامه پاسخ می دهد. با این عمل مقدار تایپ شده به کامپیوتر ارسال می شود. سپس کامپیوتر کاراکترهای دریافت شده را به یک عدد صحیح تبدیل و این عدد (یا مقدار) را به متغیر number1 نسبت می دهد. از این نقطه به بعد هر مراجعهای به number1 در این برنامه مترادف با استفاده از این مقدار خواهد بود.

شی های std::cout و std::cin تعامل مابین کاربر و کامپیوتر را تسهیل می بخشند. بدلیل اینکه این تعامل بفرم یک گفتگو است، غالباً به اینحالت محاسبه تعاملی یا محاورهای گفته می شود.

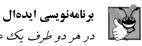
خط 16

std::cout << "Enter second integer: "; // prompt user for data
مبادرت به چاپ Enter second integer بر روی صفحه نمایش می کند. این عبارت به کاربر اعلان می
کند که چه کاری انجام دهد. خط 17

std::cin >> number2; // read second integer from user into number2 مقداری برای متغیر number2 از سوی کاربر بدست می آورد.

عبارت تخصیص دهنده در خط 19

sum = number1 + number2; // add the numbers; store result in sum مجموع متغیرهای number1 و number2 را محاسبه و نتیجه آنرا به متغیر sum تخصیص می دهد. از عملگر تخصیص = به این منظور استفاده شده است. مفهوم عبارت فوق به این مضمون است "sum مقدار خود را از number1 + number2 بدست می آورد." اکثر محاسبات در بین عبارات تخصیصی صورت می گیرند. به عملگر = و عملگر +، عملگرهای *باینری* گفته می شود چرا که هر کدامیک از آنها دارای دو عملوند هستند. در مورد عبارت فوق، عملگر + ، دارای دو عملوند number1 و number2 است. همچنین عملگر =، دارای دو عملوند sum و مقدار بدست آمده از number1 + number2 است.

- - - در هر دو طرف یک عملگر باینری چند فاصله قرار دهید. فاصله ها باعث متمایز شدن نقش عملگر شده و خوانائي عبارتا افزايش مي يابد.

خط 21

std::cout << "Sum is " << sum << std::endl; // display sum; end line مبادرت به چاپ رشته کاراکتری Sum is و بدنبال آن مقدار عددی متغیر sum توسط عبارت std::endl می کند.end1 کو تاه شده "end line" بوده و متعلق به فضای نامی std می باشد. کنترل کننده جريان std::endl يك خط جديد به خروجي منتقل و سيس "بافر خروجي را خالي مي كند." به اين معني که، در برخی از سیستم ها خروجی در ماشین انباشته می شود تا زمانیکه "ارزش" نمایش در صفحه نماش را پیدا کنند، عبارت std::endl خروجی های انباشته شده را مجبور می کند تا در یکباره به نمایش در آیند.

دقت کند که عبارت قبلی دو مقدار از انواع مختلف را خارج میسازد. عملگر >> از نحوه ارسال هر نوع داده به خروجی مطلع است. به روش استفاده از چندین عملگر >> در یک عبارت، عملیات زنجیر کردن، متصل کردن یا فرآیند آبشاری گفته می شود. از اینرو، داشتن چندین عبارت خروجی برای خارج كردن چند داده متمايز ضروري نيست. البته می توان محاسبات را در بین عبارات خروجی هم انجام داد. می توانیم عبارات موجود در خطوط 19 و 21 را در یک عبارت، بفرم زیر داشته باشیم

std::cout << "Sum is " << numbeer1 + number2 << std::end1;
بنابر این دیگر نیازی به متغیر sum نخواهد بود. براکت راست، }، به کامپیوتر اطلاع می دهد که به انتهای تابع main رسیده است.

از جمله توانمندیهای ++ این است که به کاربران اجازه می دهد تا نوع دادههای مورد نیاز و متعلق به خود را ایجاد کنند (در فصل سوم در این مورد و در فصل های نهم و دهم نگاهی دقیق به این موضوع خواهیم داشت). سپس با نحوه رسیدگی ++ به هنگام کار با نوع دادههای جدید با استفاده از عملگرهای < < > بیشتر آشنا خواهید شد (مبحث عملگرهای سربار گذاری در فصل یازدهم).

٥-٢ مفاهيم حافظه

اسامی متغیرها، همانند number2 ،number1 و sum مطابق با مکانهای واقعی در حافظه کامپیوتر هستند. هر متغیر دارای یک نام، نوع، سایز و مقدار است. در برنامه جمع ۵-۲ زمانیکه عبارت

std::cin >> number1; // read first integer from user into number1

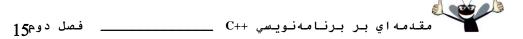
در خط 14 اجرا می شود، کاراکترهای تایپ شده توسط کاربر به یک عدد صحیح تبدیل می شود و در مکانی از حافظه با نام number1 و با کمک کامپایلر ++C قرار داده می شود. فرض کنید که کاربر عدد 45 را به عنوان مقداری برای number1 وارد کند. کامپیوتر 45 را دریافت و در مکان number1 همانند شکل ۶-۲ قرار می دهد.

زمانیکه مقداری در یک مکان حافظه قرار می گیرد، مقدار جدید بر روی مقدار قبلی بازنویسی می شود. مجدداً به سراغ برنامه جمع می رویم، هنگامی که عبارت

std::cin >> number2; // read second integer from user into number2

در خط 17 اجرا شود، فرض کنید کاربر مقدار 72 را وارد سازد، این مقدار وارد مکان number2 شده و تصویر حافظه همانند شکل ۷-۲ خواهد شد. دقت کنید که این مکانهای حافظه ضرورتا، نبایستی در کنار هم قرار داشته باشند.

پس از اینکه برنامه مقادیر number1 و number2 را بدست آورد، این مقادیر را با هم جمع کرده و مجموع را در درون متغیر sum قرار میدهد. عبارت

sum = number1 + number2; // add the numbers; store result in sum always and sum = number1 + number2; // add the numbers; store result in sum always and sum; and s

number1 45

شکل ۲-۲ | مکان حافظه در حال نمایش نام و مقدار متغیر number1.

number1 45
number2 72

شکل ۲-۲ | مکانهای حافظه پس از ذخیرهسازی مقادیر برای number1 و number2.

number1 45
number2 72
sum 117

شكل 4-7| مكانهاي حافظه پس از محاسبه sum با استفاده از number2 و number2.

۲-۲ محاسبات

اکثر برنامهها محاسبات ریاضی انجام می دهند. عملگرهای ریاضی در جدول شکل P-Y لیست شدهاند. C++ بکار گرفته نمی شوند. علامت ستاره (*) نشاندهنده ضرب و علامت درصد (%) نشاندهنده باقیمانده است. اکثر عملگرهای حسابی (در جدول P-Y

۲) از نوع عملگرهای باینری هستند چرا که هر عملگر مابین دو عملوند قرار می گیرد. برای مثال، عبارت
 حسابی number1 + number2 شامل عملگر باینری + و دو عملوند number2 و number2 می باشد.

عبارت++C	عبارت جبري	عملگر محاسباتی	عمليات ++C
f + 7	f + 7	+	جمع
p - c	p - c	-	تفريق
b * m	bm	*	ضرب
<i>x</i> / <i>y</i>	$x / y \frac{x}{y} $ $L \square L$	1	تقسيم
	$x \div y$		
r % s	r mod s	%	باقيمانده

شکل ۹-۲ | عملگرهای محاسباتی.

قوانين تقدم عملگر

++ C عملگرها را در عبارات محاسباتی با توالی که قانون تقدم عملگرها تعیین می کند بکار میبرد. این قوانین شبیه قوانین موجود در جبر هستند:

۱- عملگرهایی که در درون جفت پرانتز قرار دارند دارای اولویت اول هستند. بنابر این برنامهنویس با استفاده از پرانتز می تواند ترتیب اجرای محاسبات را در دست بگیرد. پرانتزها دارای بالاترین سطح تقدم می باشند. در مواردی که پرانتزها به صورت تودرتو (آشیانهای) قرار گرفته باشند، عملگر پرانتزی که در داخلی ترین سطح قرار دارد ابتدا انجام می گیرد، همانند

$$((a + b) + C)$$

عملگر قرار گرفته در جفت پرانتز داخلی ابتدا بکار گرفته میشود.

۲- عملگرهای ضرب و تقسیم و باقیمانده در مرحله بعدی بکار گرفته می شوند. اگر عبارتی شامل
 چندین عملگر ضرب، تقسیم و باقیمانده باشد، عملگرها از سمت چپ به راست اجرا خواهند شد.
 ضرب، تقسیم و باقیمانده دارای اولویت هم سطح یا برابر هستند.

۳- عملگرهای جمع و تفریق در آخرین مرحله به کار میروند. اگر عبارتی شامل چندین عملگر تفریق و جمع باشد، عملگرهای جمع و تفریق در این از سمت چپ به راست اجرا خواهند شد. عملگرهای جمع و تفریق دارای اولویت هم سطح هستند.

وجود قوانین تقدم عملگرها، زبان ++ قادر می سازد تا عملگرها را با ترتیب صحیح بکار گیرد. در جدول شکل 7-1 خلاصه ای از قوانین تقدم عملگرها آورده شده است. این جدول با معرفی عملگرهای دیگر ++ در فصل های بعدی تکمیل تر خواهد شد. جدول کامل تقدم عملگرها در پیوست کتاب موجود است.

تر تیب ارزیابی (تقدم)	عمليات	عملگر(ها)
اولویت اول. اگر پرانتزها به صورت تودرتو باشند، عبارتی که در درون	پرانتز	()
داخلی ترین پرانتز قرار دارد ابتدا محاسبه میشود. اگر چندین جفت پرانتز در		
یک خط قرار گرفته باشند (تودرتو نباشند) ترتیب اجرا از سمت چپ به راست		
خواهد بود.		
اولویت دوم. اگر چند مورد از چنین عملگرهای وجود داشته باشد، ترتیب اجرا	ضرب و تقسیم و	*,/,%
از سمت چپ به راست خواهد بود.	باقيمانده	
اولویت آخر. اگر چندین عملگر جمع و تفریق وجود داشته باشد ترتیب اجرا از	جمع و تفريق	+, -
سمت چپ به سمت راست خواهد بود.		

. شکل ۱۰−۲ | تقدم عملگرهای محاسباتی.

عبارات ساده جبری و ++

حال اجازه دهید تا به چند عبارت محاسباتی نگاهی بیاندازیم تا بخوبی با قوانین تقدم عملگرهای محاسباتی آشنا شوید. در هر مثالی که ذکر می شود عبارت جبری و معادل ++C آن عبارت نیز آورده شده است. مثال زیر یک عبارت ریاضی را نشان می دهد که منظور از آن به دست آوردن میانگین پنج عدد است:

جبری:
$$m = \frac{a+b+c+d+e}{5}$$

C++: m = (a + b + c + d + e) / 5;

وجود پرانتز در این عبارت ضروری است چرا که عملگر تقسیم تقدم بالاتری نسبت به عملگر جمع دارد، در نتیجه مقدار داخلی پرانتز بر 5 تقسیم می شود. اگر پرانتز در این عبارت حذف شود، منظور محاسبه a + b + c + d + e / 5 معادل عبارت زیر است:

$$a+b+c+d+\frac{e}{5}$$

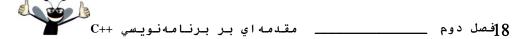
عبارت زیر نشاندهنده یک معادله است:

$$\mathbf{y} = \mathbf{m}\mathbf{x} + \mathbf{b}$$

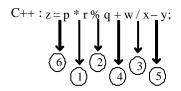
 $\mathbf{C} + + \mathbf{y} = \mathbf{m} + \mathbf{x} + \mathbf{b};$

وجود پرانتز در این عبارت نیاز نیست، چرا که عملگر ضرب تقدم بالاتری نسبت به عملگر جمع دارد و در ابتدا انجام می شود. عمل تخصیص در آخرین مرحله صورت می گیرد چرا که به نسبت عمل ضرب و جمع از اولویت پایین تری برخوردار است.

مثالی که در زیر آورده شده حاوی عملگرهای توان، ضرب، تقسیم اعشاری، جمع و تفریق است:

z = pr%q + w / x - y

دایرههای حاوی اعداد نشاندهنده ترتیب اجرای عملگرها هستند. عملگر ضرب در اولویت اول قرار دارد و عملگرهای باقیمانده و تقسیم در اولویتهای بعدی و به ترتیب از سمت چپ به راست اجرا می شوند و پس از آنها عملگرهای جمع و تفریق به ترتیب اجرا شده و در پایان عمل تخصیص صورت مي گيرد.

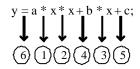
توجه کنید که در این جدول در مورد پرانتزهای تودرتو مطالبی بیان شده است، اما تمام عبارات محاسباتی که دارای چندین جفت برانتز هستند، ممکن است حاوی برانتزهای تودرتو نباشد. برای مثال، اگر چه عبارت زیر

$$a * (b + c) + c * (d + e)$$

شامل دو جفت پرانتز است، اما هیچ کدامیک از آنها پرانتز تودرتو نمی باشند. در چنین حالتی هر دو آنها دارای سطح یکسان میباشند.

ارزیایی معادله درجه دوم

برای درک بهتر قوانین تقدم عملگرها به مثال زیر که یک چند جملهای درجه دوم است توجه کنید:

دایرههای حاوی اعداد نشاندهنده ترتیب اجرای عملگرها هستند. در ++C عملگر محاسباتی برای انجام عمل توان وجود ندارد، از اینرو عبارت x * x را بصورت x * x نشان دادهایم. بزودی در مورد تابع استاندارد کتابخانهای pow (توان) صحبت خواهیم کرد.

خطای بر نامه نویسی برخی از زبان های برنامه نویسی از عملگرهای ** یا ^ برای نمایش توان استفاده می کنند. در حالیکه زبان ++Cاز این عملگرها پشتیبانی نمی کند، و استفاده از آنها خطای نحوی خواهد بود. حال فرض کنید که a ه b ه c ه a بصورت a ه a ه a ه b ه مقدار دهی شده باشند. با توجه به شکل ۲-۱۱ تقدم عملگرها در این چند جمله ای درجه دوم و نتیجه اجرای آنرا تعقیب می کنیم.

برنامەنويسى ايدەال

The state of the s

در عملیات جبری استفاده از پرانتزهای اضافی موجب می شود که عبارات از وضوح کافی برخوردار شوند (پرانتزهای غیرضروری redundant parentheses یا پرانتزهای افزونگی نیز نامیده می شوند). به کمک این پرانتزها می توان عبارات بزرگ و پیچیده را دسته بندی کرده و سبب واضح شدن طریقه انجام محاسبات شد.

۷-۲ تصمیم گیری: عملگرهای مقایسهای و رابطهای

در این قسمت به معرفی ساختار if در ++C می پردازیم که بر مبنای برقرار بودن یا نبودن برخی از شرط شرطها اقدام به تصمیم گیری می کند. عبارت موجود در یک ساختار if شرط نامیده می شود. اگر شرط مورد قبول واقع شود (شرط true) عباراتی که در داخل بدنه ساختار if قرار گرفته اند اجرا می شوند و اگر شرط مورد قبول واقع نشود عبارات داخل بدنه اجرا نخواهند شد. برای آشنائی شما با چنین ساختاری به بررسی یک مثال خواهیم پرداخت.

شرطهای که در ساختار if بکار می روند می توانند از عملگرهای مقایسه ای و رابطهای که در جدول شکل ۲-۱۲ آورده شده اند، استفاده کنند. تمام عملگرهای رابطه ای دارای اولویت یکسان بوده و از سمت چپ به راست ارزیابی می شوند. عملگرهای مقایسه ای به نسبت عملگرهای رابطه ای از اولویت پایین تری برخوردار هستند و آنها هم از سمت چپ به راست ارزیابی می شوند.

Y = 2 * 5 * 5 + 3 * 5 + 7;	
2 * 5= 10	سمت چپترين ضرب
Y = 10 * 5 + 3 * 5 + 7;	
10 * 5 = 50	سمت چپترین ضرب
Y = 50 + 3 * 5 + 7;	
3 * 5 = 15	ضرب قبل از جمع
Y = 50 + 15 + 7; گام چهارم	
50 + 15 = 65	سمت چپترين جمع
Y = 65 + 7;	
65 + 7 = 72	آخرين جمع
گام ششم $Y = 7\overline{2};$	

شکل ۱۱-۲ تر تیب اجرای عملگرهای محاسباتی در یک چند جملهای درجه دوم.

مفهوم شرط	مثال در ++C	عملگرهای مقایسهای یا رابطهای در++C	عملگرهای مقایسهای یا رابطهای استاندارد در جبر
			عملگرهای مقایسهای
x با y برابر است.	x == y	==	=
x با y برابر نیست.	x!=y	!=	≠
			عم <i>لگرهای رابطهای</i>
x از y بزرگتر است.	x>y	>	>
x از y کوچکتر است.	x <y< td=""><td><</td><td><</td></y<>	<	<
x بزرگتر یا مساوی y است.	x>=y	>=	≥
x کوچکتر یا مساوی y است.	$x \le y$	<=	≤

شکل ۱۲-۲ | عملگرهای مقایسهای و رابطهای.

خطای برنامهنویسی در صورتیکه مابین هر کدامیک از عملگرهای ==، =ا، =< و => فاصله قرار دهید با خطای نحوی مواجه

خطای برنامه نویسی معکوس نوشتن عملگرهای =ا، =<و =>بصورت !=، <=و >= خطای نحوی بدنبال خواهد داشت. در برخی از

موارد نوشتن عملگر=! بصورت != خطای نحوی تلقی نمی شود اما بصورت یک خطای منطقی و در زمان اجرای برنامه تاثیر خود را نشان می دهد.

خطای بر نامه نویسی اشتباه گرفتن رفتار عملگر رابطه ای == با عملگر تخصیص = می تواند خطای منطقی بدنبال داشته باشد.

برنامه زیر از شش عبارت if برای مقایسه بین دو عدد ورودی از سوی کاربر استفاده می کند. اگر شرط موجود در هر کدامیک از عبارات if برقرار باشد (true)، خروجی مرتبط با آن عبارت به اجرا درخواهد آمد. برنامه شکل ۱۳-۲ نشاندهنده برنامه و کادرهای ورودی و خروجی از اجرای نمونه برنامه است.

```
1 // Fig. 2.13: fig02_13.cpp
  // Comparing integers using if statements, relational operators
  // and equality operators.
  #include <iostream> // allows program to perform input and output
6 using std::cout; // program uses cout
7 using std::cin; // program uses cin
8 using std::endl; // program uses endl
10 // function main begins program execution
11 int main()
12 {
      int number1; // first integer to compare
13
14
      int number2; // second integer to compare
15
16
      cout << "Enter two integers to compare: "; // prompt user for data
      cin >> number1 >> number2; // read two integers from user
17
18
19
      if ( number1 == number2 )
20
          cout << number1 << " == " << number2 << end1;
21
```

```
مقدمهاي بر برنامهنويسي ++C _____
_ فصل دوم21
      if ( number1 != number2 )
         cout << number1 << " != " << number2 << endl;</pre>
23
24
25
      if ( number1 < number2 )</pre>
26
         cout << number1 << " < " << number2 << end1;</pre>
27
      if ( number1 > number2 )
   cout << number1 << " > " << number2 << endl;</pre>
28
29
30
31
      if ( number1 <= number2 )</pre>
         cout << number1 << " <= " << number2 << end1;</pre>
32
33
34
      if ( number1 >= number2 )
35
         cout << number1 << " >= " << number2 << end1;</pre>
36
      return 0; // indicate that program ended successfully
37
38
39 } // end function main
 Enter two integers to compare: 3 7
 3! = 7
 3 < 7
 3 <= 7
 Enter two integers to compare: 22 12
 22 ! = 12
 22 > 12
 22 >= 12
 Enter two integers to compare: 7 7
 7 == 7
 7 <= 7
 7 >= 7
                                                شکل ۱۳-۲ | عملگرهای رابطهای و مقایسهای.
```

در خطوط 8-6

```
using std::cout; // program uses cout using std::cin; // program uses cin using std::endl; // program uses endl
```

از عبارات using استفاده شده است که نیاز به تکرار پیشوند ::std را برطرف می کند. پس از بکار گیری عبارات std::endl را بجای cin ،std::cout را بجای cout و endl و std::cin را بجای در مابقی برنامه بنویسیم.[توجه: از این نقطه به بعد در کتاب، در هر مثال از یک یا چند عبارت using استفاده شده است.]

برنامهنویسی ایدهال ترجیحاً بلافاصله پس از include# از عبارت usingستفاده کنید.

در خطوط 14-13

int number1; // first integer to compare
int number2; // second integer to compare

متغیرهای مورد نیاز برنامه اعلان شدهاند. بخاطر دارید که متغیرها می توانند در یک خط یا چند خط اعلان شوند.

برنامه در خط 17 از روش آبشاری برای دریافت داده به منظور دریافت دو عدد صحیح استفاده کرده است. بخاطر دارید که امکان نوشتن cin را به توجه به خط 7 فراهم آوردهایم (بجای std::cin). اولین مقدار قرائت شده و در متغیر number1 قرار داده می شود و سپس مقدار دوم قرائت شده و در متغیر number2 ذخيره مي گردد.

ساختار **if** در خطوط 20-19

```
if ( number1 == number2 )
      cout << number1 << " == " << number2 << end1;</pre>
```

مبادرت به مقایسه متغیرهای number1 و number2 برای تست برابر بودن می کند. اگر مقادیر برابر باشند، عبارت موجود در خط 20 جمله مبنی بر اینکه اعداد با هم برابر هستند به نمایش در میآورد. اگر شرطی در یک یا چند ساختار if که در خطوط 23, 26, 29,32 و 36 قرار دارند برقرار شود، عبارت متناظر توسط cout در خروجی به نمایش در می آید.

دقت کنید که هر ساختار if در برنامه شکل ۱۳-۲ دارای یک عبارت در بدنه خود بوده و بدنه تمام ساختارها بفرم دندانهدار نوشته شدهاند. با دندانهدار نوشتن ساختار هر if وضوح و خوانائبي برنامه را افزايش دادهایم. در فصل چهارم نشان خواهیم داد که چگونه می توان در ساختارهای if از چند عبارت استفاده کرد (به كمك جفت كاراكتر { }).

برنامهنويسي ايدهال

دندانه دار نوشتن عبارت یا عبارات موجود در درون ساختار if سبب میشود تا بدنه ساختار بخوبی آشکار شده و

بدنبال آن خوانائی برنامه افزایش یابد.

برنامەنويسى ايدەال نبایستی بیش از یک عبارت در هر خط برنامه قرار دهید.

خطاي برنامهنويسي

قرار دادن سیمکولن بلافاصله پس از شرط یک عبارت (پس از پرانتزها) ساختار if خطای منطقی بدنبال خواهد داشت (اگرچه خطای نحوی به حساب نمی آید). سیمکولن سبب می شود، تا بدنه ساختار if خالی بنظر برسد، از اینرو ساختار if هیچ عملی انجام نمی دهد، صرفنظر از اینکه شرط برقرار باشد یا نباشد. علاوه بر این، بدنه اصلی ساختار if بصورت یک عبارت مجزا از if عمل می کند و همیشه اجرا شده و در اکثر مواقع نتایج اشتباه تولید می نماید.

به نحوه استفاده از فاصله ها در برنامه شکل ۲-۱۳ دقت کنید. در عبارات ++C، کاراکتر های white-space همانند تبها، خطوط جدید توسط کامپایلر در نظر گرفته نمی شوند. (اگر در درون رشته بکار گرفته شوند در نظر گرفته خواهند شد.) از اینرو، امکان دارد عبارات بر روی چند خط تقسیم شده و برطبق نظر برنامهنویس از هم فاصله پیدا کنند. جدا کردن هویتها یا مشخصهها، رشتهها (همانند "hello") و ثابتها (همانند عدد 1000) بر روى چند خط خطاى نحوى خواهد بود.

خطای برنامهنویسی

جدا کردن یک مشخصه از هم بوسیله کاراکترهای white-space خطای نحوی بدنبال خواهد داشت (برای مثال

نوشتن main بصورت ma in).

بر نامه نویسی ایده ال می توانید یک عبارت طولانی را بر روی چند خط قرار دهید. اگر می بایست یک عبارت به چند خط تقسیم شود، نقطه تقسیم را از مکانی همانند و پر گول در لیست و پر گولها، یا پس از یک عملگر در عبارات طولانی قرار دهید.

در جدول شکل ۱۴-۲ تقدم عملگرهای معرفی شده در این فصل بطور یکجا آورده شدهاند. اولویت عملگرها از بالا به یایین کاهش می یابد. دقت کنید که تمام این عملگرها بجر از عملگر تخصیص =، از سمت چپ به راست ارزیابی می شوند.

عملگر	شركت پذيري	نوع
()	چپ به راست	پرانتز
* / %	چپ به راست	ضرب، تقسيم،باقيمانده
+ -	چپ به راست	جمع، تفريق
<< >>	چپ به راست	ورود و خروج داده
< <= > >=	چپ به راست	رابطهاى
== !=	چپ به راست	مقايسهاى
=	راست به چپ	تخصیصی
•	•	

شكل ١٤-٢ تقدم عملگرهاي معرفي شده تا بدين مرحله.

اگر عبارتی می نویسید که از عملگرهای متعددی تشکیل شده، بهتر است به جدول تقدم عملگرها مراجعه کنید.

اگر از ترتیب عملگرها در عبارتی پیچیده مطمئن نیستید، از پرانتزها استفاده کرده و ترتیب اجرا را در دست گیرید.

۸-۲ مبحث آموزشی مهندسی نرمافزار: بررسی نیازمندیهای ATM

در این بخش طراحی و پیادهسازی شی گرا، مبحث آموزشی مهندسی نرمافزار را آغاز می کنیم. بخشهای «مبحث آموزشی مهندسی نرمافزار» که در انتهای این فصل و چند فصل بعدی قرار داده شدهاند، شما را به آسانی وارد بحث شی گرایی خواهند کرد. نرمافزاری برای یک سیستم ماشین تحویل دار خود کار ATM ایجاد خواهیم کرد، که تجربه مناسبی در زمینه طراحی و پیادهسازی برایتان به ارمغان خواهد آورد.

در فصلهای ۷-۳ و ۱۳، مراحل مختلفی از فرآیند طراحی شی گرا (OOD) را با استفاده از UML انجام خواهیم داد، و در کنار آن، مباحث مرتبط نیز در خود فصلها مطرح می شوند. ضمیمه ای در ارتباط با پیاده سازی ATM با استفاده از تکنیکهای برنامه نویسی شی گرا (OOP) در ++ آورده شده است. بحث ما یک بحث کاملاً آموزشی است، و حالت تمرینی ندارد و شما را کاملاً در گیر جزئیات کار با کد ++ می کند که پیاده سازی کننده برنامه هستند. این مطالب شما را با انواع مسائل قابل توجه در صنایع و همچنین راه حل های موجود آشنا خواهند کرد.

فرآیند طراحی را با معرفی مستند نیازمندی ها شروع می کنیم که تصریح کننده کل آنچیزی است که از یک سیستم ATM انتظار انجام آن را داریم و بطور دقیق آن را بررسی خواهیم کرد.

مستند نیازها

فرض کنید یک بانک محلی مایل است تا یک سیستم ATM جدید را بکار گیرد و به کاربران (مشتریان بانک) اجازه دهد تا تعاملات مالی خود را با آن انجام دهند (شکل ۲-۱۵). هر کاربر می تواند فقط یک حساب در بانک داشته باشد. کاربران ATM باید قادر به دیدن موجودی حساب، برداشت از حساب و پس انداز باشند.

واسط كاربر ATM حاوى كامپونتهاى سختافزارى زير است:

- یک صفحه نمایش که پیغامها را به کاربر بنمایش درمی آورد
- یک صفحه کلید که ورودی عددی را از کاربر دریافت مینماید
 - تحویل دار خود کار که پول را به کاربر تحویل می دهد
 - شکاف سپرده که پاکت سپرده را از کاربر تحویل می گیرد.

تحویل دار خود کار هر روز با پانصد عدد 20 دلاری پر می شود. [نکته: به این علت که این مبحث آموزشی است، برخی از عناصر مشخص ATM توصیف شده در اینجا، دقیقاً مطابق با ATM واقعی نیستند. برای مثال، معمولاً در یک ATM واقعی دستگاهی وجود دارد که شماره حساب مشتری را از یک کارت ATM می خواند، در حالیکه در ATM ما از کاربر خواسته می شود که شماره حساب خود را از طریق صفحه کلید وارد کند. همچنین در یک ATM واقعی قبض رسید در پایان هر عملیات یا جلسه چاپ می شود. امام تمام خروجی ها در این ATM بر روی صفحه نمایش ظاهر می شوند.]

شكل ١٥-٢| واسط كاربر ATM.

بانک از شما میخواهد تا برنامهای جدید برای انجام تعاملات مالی مشتریان بانک از طریق ATM توسعه دهید. بانک بعداً نرمافزار را با سختافزار ATM مجتمع خواهد کرد. نرمافزار بایستی عملکرد دستگاههای سختافزاری (همانند پرداخت کننده پول، دریافت کننده سپرده) را در درون کامپونتهای نرمافزاری کپسوله کند، اما نیازی ندارد که از عملکرد داخلی و جزئیات آنها مطلع باشد. فعلاً بخش سختافزاری ATM تولید نشده است، از اینرو بجای نوشتن نرمافزاری که بروی ATM اجرا شود، باید نسخه اولیه از نرمافزار را برای اجرا بر روی یک کامپیوتر شخصی ایجاد کنید. این نسخه از برنامه، از مانیتور کامپیوتر برای شبیهسازی صفحه کلید کامپیوتر برای شبیهسازی، حفحه کلید کامپیوتر برای شبیهسازی، حفحه کلید ATM استفاده خواهد کرد.

یک جلسه ATM متشکل از تصدیق یا تایید کاربر (اثبات هویت کاربر) برپایه شماره حساب و شماره شناسایی شخصی (PIN) بوده و در ادامه تعاملات مالی صورت می گیرد. برای تایید کاربر و انجام تعاملات، بایستی ATM با پایگاه داده اطلاعات حساب بانکی در تعامل قرار گیرد. [نکته: پایگاه داده یک مجموعه سازماندهی شده از اطلاعات ذخیره شده در یک کامپیوتر است.] برای هر حساب بانکی، پایگاه داده یک شماره حساب، یک PIN و یک موجودی که نشان دهنده مقدار پول در آن حساب است، در خود ذخیره می سازد. [نکته: برای ساده تر شدن کار، فرض می کنیم که هدف بانک فقط داشتن یک دستگاه ATM است، بنابراین نیازی نیست که نگران نحوه دسترسی همزمان چندین ATM به این پایگاه داده باشید. علاوه بر این، فرض می کنیم که بانک هیچ تغییری در زمان استفاده کاربر (مشتری) از ATM در پایگاه داده اعمال نمی کند. همچنین هر سیستم تجاری همانند ATM به دلایل قابل قبولی در ارتباط با مباحث امنیتی است که خارج از قلمرو تحصیلی یک دانشجوی ترم اول یا دوم کامپیوتر است.]

در اولین برخورد، مشتری با ATM باید توالی از رویدادهای زیر رخ دهند (به شکل ۱۵-۲ توجه نمائید):

۱- صفحهٔ نمایش پیغام خوش آمدگویی (Welcome) را بنمایش در آورده و از کاربر میخواهد تا شماره حساب خود را وارد سازد.

- ۲- کاربر شماره حساب پنجرقمی خود را با استفاده از صفحه کلید وارد میسازد.
- ۳- در صفحه نمایش از کاربر خواسته می شود تا PIN را وارد سازد، که مرتبط با شماره حساب است.
 - ۴- كاربر از طريق صفحه كليد، PIN پنج رقمي خود را وارد مي سازد.

۵- اگر شماره حساب و PIN ورودی معتبر باشند، ظاهر صفحه نمایش همانند شکل ۲-۱۶ بوده و منوی اصلی در آن ظاهر می گردد. اگر شماره حساب یا PIN اشتباه باشد، پیغام مناسب در صفحه نمایش ظاهر شده و ATM به مرحله اول باز می گردد تا فرآیند تایید را از نو آغاز کند.

پس از تایید کاربرد از سوی ATM، منوی اصلی (شکل ۱-۲) لیستی از گزینه های عددی برای هر سه نوع تراکنش بنمایش در می آورد: درخواست موجودی (گزینه ۱)، برداشت (گزینه ۲) و سپرده گذاری (گزینه ۳). همچنین منوی اصلی، گزینهای برای خروج از سیستم در اختیار کاربر قرار می دهد (گزینه ۴). پس از نمایش منوی اصلی، کاربر می تواند تراکنش موردرنظر خود را از طریق وارد کردن ۱، ۵، ۵ یا خروج از سیستم، 4 انتخاب کند. اگر کاربر گزینه اشتباهی را وارد سازد، پیغامی به نمایش درخواهد آمد، و سپس مجدداً منوی اصلی بنمایش در می آید.

اگر کاربر گزینهٔ 1 را انتخاب کند (با وارد کردن عدد 1) تا از میزان موجودی خود مطلع گردد، این امر صورت خواهد گرفت. برای انجام این کار، بایستی ATM میزان موجودی را از پایگاه داده بانک بازیابی کند.

مراحل زیر زمانی رخ می دهند که کاربر گزینه 2 را برای برداشت پول انتخاب کرده باشد:

9- منوی در صفحه نمایش ظاهر می شود (شکل ۲-۱۷) که حاوی مقادیر استاندارد قابل پرداخت است. (گزینه 1) \$200، (گزینه 2) \$40، (گزینه 4)، \$100 و (گزینه 5) \$200، همچنین این منو دارای یک گزینه برای لغو تراکنش کاربر است (گزینه 6).

شکل ۱۷-۲| منوی برداشت پول ATM.

۷- کاربر با استفاده از صفحه کلید، انتخاب خود را انجام می دهد (گزینه های ۱-۹).

A-1گر مقدار درخواستی برای برداشت، بیشتر از میزان موجودی کاربر باشد، پیغامی این مطلب را به عرض کاربر رسانده و از وی میخواهد که مقدار کمتری تقاضا کند. سپس ATM به مرحله اول باز می گردد. اگر مقدار درخواستی کمتر از موجودی یا برابر آن باشد (یک مقدار قابل قبول)، ATM مرحله 4 را آغاز خواهد کرد. اگر کاربر مبادرت به لغو تراکنش کند (گزینه 6)، ATM منوی اصلی را به نمایش در آورده و منتظر ورودی کاربر می شود (شکل A-1).

۹- اگر پرداخت کننده خود کار پول، به میزان کافی پول برای بر آورده کردن تقاضای مشتری داشته باشد، ATM وارد مرحله ۵ خواهد شد. در غیر اینصورت، صفحه نمایش پیغامی مبنی بر اینکه میزان پول

دستگاه کمتر از مقدار درخواستی است از کاربر میخواهد که مقدار کمتری را انتخاب نماید. سپس ATM به مرحله اول بازمی گردد.

۱۰ – ATM مقدار پول برداشتی را از موجودی حساب کاربر در پایگاه داده بانک کم می کند.

۱۱- پرداخت کننده خود کار، مقدار پول درخواستی را به کاربر تحویل میدهد.

۱۲- پیغامی در صفحه نمایش ظاهر شده و به کاربر یادآوری می کند، پول را بردارد.

مراحل زیر زمانی رخ میدهند که کاربر عدد 3 را از منوی اصلی به منظور سپرده گذاری انتخاب کرده باشد:

۱۳ – در صفحه نمایش، به کاربر اعلان می شود که مقدار سپرده گذاری خود را وارد سازد یا برای لغو تراکنش صفر را وارد کند.

۱۴ کاربر از طریق صفحه کلید، مقدار سپرده گذاری یا صفر را وارد می سازد [نکته: صفحه کلید دارای نقطه اعشار یا نماد دلار نمی باشد، از اینرو، کاربر نمی تواند یک مقدار دلاری واقعی همانند 1.25 را وارد سازد. بجای آن، کاربر باید مقدار سپرده خود را بعنوان یک عدد از سنتها وارد کند (مثلاً 125). سپس ATM این عدد را بر 100 تقسیم می کند، تا عددی که نشاندهنده مقدار دلاری است بدست آید (مثلاً 1.25=100+150)].

۱۵ – اگر کاربر میزان سپرده را مشخص سازد، ATM به مرحله ۴ میرود. اگر کاربر، مبادرت به لغو تراکنش کند (با وارد کردن صفر)، ATM منوی اصلی را به نمایش درآورده و در انتظار ورودی کاربر باقی می ماند (شکل ۲-۱۶)

۱۶- در صفحهٔ نمایش، پیغامی به کاربر اعلان می کند که پاکت سپرده را در شکاف سپرده قرار دهد.

۱۷-اگر شکاف سپرده، پاکت سپرده را در عرض دو دقیقه دریافت نماید، ATM مبادرت به افزایش اعتبار کاربر، در میزان موجودی وی در پایگاه داده بانک می کند [نکته: این مقدار پول، بلافاصله برداشت نمی شود. ابتدا باید بانک به لحاظ فیزیکی مبادرت به بازبینی پول نقد و چکهای موجود در پاکت کرده و پس از تایید بانک، حساب کاربر در پایگاه داده به روز می شود. این عملیات مستقل از سیستم ATM صورت می گیرد.] اگر در مدت زمان مشخص شده، شکاف سپرده، پاکتی دریافت نکند، پیغامی در صفحه نمایش مبنی بر لغو تراکنش از طرف سیستم ظاهر خواهد شد. سپس ATM منوی اصلی را به نمایش در آورده و منتظر ورودی کاربر باقی ماند.

پس از اجرای موفقیت آمیز یک تراکنش توسط سیستم، باید مجدداً منوی اصلی بنمایش در آید (شکل ۲-۱۶) تا کاربر قادر به انجام تراکنشهای دیگر باشد. اگر کاربر گزینه ۴ را انتخاب کند (خروج از سیستم)، پیغام تشکر بنمایش در آمده و سپس پیغام خوش آمدگویی، برای کاربر بعدی بنمایش درمی آید. تحلیل سیستم ATM

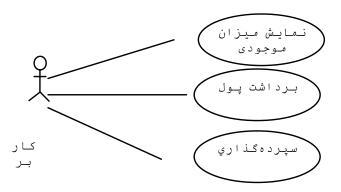
بخش قبلی مثال ساده شده ای از یک مستند نیازمندی ها بود. بطور نمونه، چنین مستندی، نتیجه ای از نیازمندی های جمع آوری شده است که شامل مصاحبه با کاربران اصلی سیستم و متخصصین در فیلدهای مربوط به سیستم است. برای مثال، تحلیل گر سیستم کسی است که برای آماده کردن مستند نیازمندی های نرم افزار بانک استخدام می شود (مثلاً سیستم ATM که در اینجا توضیح داده شده است) و می تواند با متخصصین امور مالی مصاحبه انجام دهد تا درک دقیقی از کاری که نرم افزار باید انجام دهد بدست آورد. تحلیل گر از اطلاعات بدست آمده، لیستی از نیازهای سیستم جمع آوری می کند تا طراحان سیستم را بخوبی راهنمایی کند.

فرآیند جمع آوری اطلاعات نیازمندی ها، یک وظیفه کلیدی در مرحله اول چرخه زندگی نرمافزار است. چرخه زندگی نرمافزار، تصریح کننده مراحلی است که نرمافزار از بدو تولد تا زمان بازنشستگی طی می کند. بطور نمونه این مراحل عبارتند از: تحلیل، طراحی، پیاده سازی، تست و خطایابی، استفاده، نگهداری و بازنشستگی. چندین مدل برای چرخه طول عمر نرمافزار وجود دارد که هر یک دارای مزایا و مشخصات خاص بوده که روش انجام مراحل مختلف را به مهندسان نرمافزار گوشزد می کنند. مدل آبشاری (waterfall model) هر مرحله را یکی بعد از دیگری انجام می دهد، در حالیکه مدل تکرار کننده (iterative model) می تواند مراحل را یک یا چندین بار در فرآیند چرخه طول عمر یک محصول تکرار نماید.

مرحله تحلیل در چرخه طول عمر نرمافزار، متمرکز بر تعریف مسئله برای حل کردن آن است. به هنگام طراحی هر سیستمی، باید مسئله بدرستی حل شود (راه حل باید صحیح باشد). تحلیل گران سیستم مبادرت به جمع آوری نیازهایی می کنند که قادر به حل مسئله مشخصی هستند. مستند نیازها که آن را در اینجا برای سیستم ATM مطرح کردهایم، بقدر کافی گویا است و نیازی نیست که وارد یک مرحله تحلیل اضافی تر شوید.

برای ثبت اینکه سیستم مورد نظر چه کاری باید انجام دهد، غالباً توسعه دهندگان از تکنیکی بنام مدل سازی use case (حالت استفاده) کمک می گیرند. این فرآیند حالات مورد استفاده از سیستم را معین می سازد، که هر یک نشانگر یک قابلیت مختلف است که سیستم در اختیار سرویس گیرندگان خود قرار

می دهد. برای مثال، بطور نمونه ATMها دارای چندین حالت استفاده همانند «نمایش میزان موجودی»، «برداشت پول»، «سپرده گذاری»، «انتقال پول مابین حسابها» و «خرید تمبر پستی» هستند. سیستم ATM ساده شده که قصد ساخت آن را داریم، فقط دارای سه حالت استفاده است که در شکل ۲-۱۸ دیده می شود.

شکل ۱۸-۲ | دیاگرم حالت استفاده برای سیستم ATM از منظر کاربر.

هر حالت استفاده توصیف کننده یک سناریو است که کاربر از سیستم استفاده می کند. در حال حاضر حالات استفاده از سیستم ATM را از مستند نیازها مطالعه کردهاید، که هر مرحله نیازمند نوعی از تراکنش است (نمایش موجودی، برداشت پول و سپرده گذاری)، که آنها را در سه حالت استفاده از ATM قرار داده ایم.

دیا گرامهای Use Case

در این بخش مبادرت به معرفی یکی از چندین دیاگرام UML برای ATM مطرح شده در این مبحث آموزشی می کنیم. یک دیاگرام حالت استفاده (use case) برای مدل کردن تراکنشهای مابین سرویس گیرندگان سیستم (در این مورد، مشتریان بانک مدنظر هستند) و سیستم ایجاد می کنیم. هدف، نمایش انواع تراکنشهای کاربران با سیستم است بدون اینکه جزئیات را وارد کار نمائیم (جزئیات در دیاگرامهای دیگر UML تدارک دیده می شوند، که در ادامه با آنها مواجه خواهید شد). غالباً دیاگرامهای حالت استفاده همراه با جملات غیررسمی که توصیف کننده دقیق تر حالات استفاده همستند، همراه می باشند، همانند جملاتی که در مستند نیازها دیده می شود. دیاگرامهای حالت استفاده در مرحله تحلیل چرخه عمر نرمافزار تولید می شوند. در سیستمهای بزرگتر، دیاگرامهای حالت استفاده ساده هستند اما جزء

ابزارهای ضروری هستند که به طراحان سیستم کمک می کنند تا تمرکز خود را بر روی نیازهای کاربران حفظ کنند.

شکل ۱۸-۲ نمایشی از دیاگرام حالت استفاده برای سیستم ATM است. تصویر آدمک نشاندهنده یک بازیگر (actor) است که تعریف کننده نقشهای است که یک موجودیت خارجی همانند یک شخص یا سیستم دیگر، به هنگام در تعامل قرار گرفتن با سیستم ایفاء می کند. برای سیستم ATM ما، بازیگر کاربری است که می تواند میزان موجودی را مشاهده کند، از سیستم پول دریافت و در آن سپرده گذاری انجام دهد. کاربر یک شخص حقیقی نیست، اما دارای نقشهای از یک شخص واقعی است (زمانیکه نقشی از یک کاربر را باز می کند) و می تواند آن نقشها را در زمان تعامل با ATM بازی کند. دقت کنید که دیاگرام حالت استفاده می تواند حاوی چندین بازیگر باشد. برای مثال، دیاگرام حالت استفاده در یک سیستم ATM واقعی، می تواند شامل یک بازیگر بنام Administrator (مدیر) باشد که مسئول پر کردن هر روز پول در تحویل دار است.

شناسایی بازیگر در سیستم را با بررسی مستند نیازها مشخص می کنیم که عبارت است از "کاربران ATM بایستی قادر به مشاهده میزان موجودی، برداشت پول و سپرده گذاری باشند." از اینرو، بازیگر در هر یک از این سه حالت استفاده، کاربری است که با ATM در تعامل قرار می گیرد. موجودیت خارجی، یک شخص حقیقی، بخشی از نقش کاربر را در انجام تراکنشهای مالی بازی می کند. در شکل ۲-۱۸ یک بازیگر بنام «کاربر» نشان داده شده است. UML هر کدامیک از حالات استفاده را بصورت یک بیضی متصل به بازیگر توسط یک خط ساده را مدل می کند.

بایستی مهندسان نرمافزار یا بطور دقیق تر طراحان سیستم، مبادرت به تحلیل مستند نیازها یا تنظیم حالات استفاده و طراحی سیستم قبل از شروع به برنامهنویسی با یک زبان برنامهنویسی خاص کنند. در مدت زمان مرحله تحلیل، طراحان سیستم بر درک مستند نیازها تمرکز دارند تا مشخصاتی با معیار بالا بدست آید که توصیف کننده آنچه که سیستم باید انجام دهد، باشد. خروجی مرحله طراحی (طراحی مشخصه ها) بایستی بقدر کافی واضح و شفاف باشد که نحوه ایجاد سیستم را برای برآورده کردن نیازها بیان کند. در چند بخش بعدی «مبحث آموزشی مهندسی نرمافزار» این مراحل را از طریق طراحی شی گرا (OOD) بر روی سیستم ATM به منظور تولید طرحی از مشخصه ها انجام خواهیم داد که حاوی مجموعه ای از دیاگرامهای LML و جملات پشتیبانی کننده است. بخاطر دارید که LML برای استفاده در هر فرآیند OOD طراحی شده است. چندین پردازش کننده وجود دارد که یکی از بهترین آنها RUP هر فرآیند OOD طراحی شده است. که توسط شرکت Rational Software توسعه پیدا کرده است (این

شرکت تبدیل به بخشی از IBM شده است). RUP یک پردازش کننده بسیار مناسب و مطلوب برای طراحی برنامههای کاربردی در سطح صنایع است. برای این مبحث آموزشی، فرآیند طراحی ساده شده خود را معرفی می کنیم.

طراحی سیستم ATM

در این بخش وارد مرحله طراحی سیستم ATM می شویم. سیستم مجموعه ای از کامپونتها است که برای حل مسئله ای با هم در تعامل قرار می گیرند. برای مثال ، برای اینکه سیستم ATM وظایف تعیین شده را انجام دهد، باید دارای یک واسط کاربر بوده (شکل ۲-۱۵) و حاوی نرم افزاری باشد که قادر به انجام تراکنش های مالی و کار با پایگاه داده اطلاعات حساب مشتریان در بانک باشد. ساختار سیستم، توصیف کننده شی های سیستم و روابط داخلی آنها است. رفتار سیستم توصیف کننده نحوه تغییر عملکرد شی های سیستم و برقراری روابط بین آنها است. هر سیستمی دارای ساختار و رفتار است، که طراحان باید آنها را مشخص سازند. چندین نوع مشخص از ساختار و رفتار سیستم وجود دارد. برای مثال، تعامل مابین شی ها در یک سیستم، متفاوت از تعامل مابین سیستم و کاربر است، با این همه هنوز هر دو بخشی از رفتار سیستم محسوب می شوند. نسخه که LUML تصریح کننده 13 نوع دیا گرام برای مستند کردن مدلهای سیستم ارتباط با ساختار سیستم بوده و هفت دیا گرام باقیمانده مربوط به رفتار سیستم هستند. در اینجا فقط شش نوع دیا گرام بکار رفته در این مبحث را لیست کرده ایم، یکی از آنها بنام دیا گرام کلاس، مبادرت به مدل کردن ساختار سیستم می کند و مابقی در ارتباط با مدل سازی رفتار سیستم هستند.

۱- دیاگرام حالت استفاده، همانند شکل ۱۸-۲، مبادرت به مدلسازی تعامل صورت گرفته مابین سیستم و موجودیت خارجی آن (بازیگران) با جملات حالت استفاده می کند (قابلیتهای سیستم همانند «نمایش میزان موجودی»، «برداشت پول» و «سپرده گذاری»).

۲- دیاگرامهای کلاس، که در بخش ۱۱-۳ با آنها آشنا خواهید شد. این دیاگرامها در مدل کردن کلاسها یا «ایجاد بلوکهای» مورد استفاده در سیستم کاربرد دارند. هر اسم یا «چیز» توصیف شده در مستند نیازها، نامزد تبدیل شدن به یک کلاس در سیستم است (همانند «حساب»، «صفحه کلید»). دیاگرامهای کلاس در مشخص کردن روابط ساختاری موجود مابین اجزای سیستم نقش دارند. برای مثال، دیاگرام کلاس سیستم ATM مشخص می کند که ATM به لحاظ فیزیکی متشکل از یک صفحه نمایش، صفحه کلید، تحویل دار خود کار پول و شکاف سیرده گذاری است.

۳- دیاگرامهای وضعیت ماشین، که در بخش ۱۱-۳ با آنها آشنا خواهید شد. این دیاگرامها در مدلسازی روشهای که یک شی تغییر وضعیت یا حالت می دهد کاربرد دارند. وضعیت یک شی توسط مقادیری که از صفات شی در زمان اجرا بدست می آیند، تعیین می شود. زمانیکه وضعیت یک شی تغییر پیدا می کند، امکان دارد شی رفتار متفاوتی در سیستم بخود بگیرد. برای مثال، پس از اعتبار سنجی PIN کاربر، تراکنش ATM از وضعیت «کاربر تایید شده» تبدیل شده و در این لحظه ATM به کاربر اجازه می دهد تا تراکنش های مالی انجام دهد (مشاهده میزان موجودی، برداشت پول و سپرده گذاری).

4- دیاگرامهای فعالیت، که در بخش ۱۱-۵ با آنها آشنا خواهید شد. این دیاگرامها در مدلسازی فعالیت یک شی کاربرد دارند (جریان کار یا روند کار یک شی (توالی از رویدادها) در مدت زمان اجرای برنامه). یک دیاگرام فعالیت مبادرت به مدل کردن اعمال یک شی و همچنین ترتیب انجام این اعمال را مشخص می نماید. برای مثال، یک دیاگرام فعالیت نشان می دهد که ATM باید میزان موجودی حساب کاربر را (از پایگاه داده اطلاعات حساب) قبل از اینکه صفحه نمایش موجودی را بنمایش در آورد، تهیه نماید.

۵- دیاگرامهای ارتباطی (در نسخههای قبلی UML این دیاگرام، دیاگرامهای همکاری نامیده می شود) مدل کننده تعاملهای صورت گرفته مابین شیهای یک سیستم هستند، با تاکید بر اینکه کدام تعامل رخ دهد. در بخش ۲۰-۷ با این نوع دیاگرامها آشنا خواهید. برای مثال باید ATM با پایگاه داده حساب بانکی ارتباط برقرار کند تا میزان موجودی را بازیابی نماید.

9- دیاگرامهای توالی، این دیاگرامها نیز مبادرت به مدلسازی تعاملهای صورت گرفته مابین شیهای یک سیستم می کنند، اما برخلاف دیاگرامهای ارتباطی، تاکید آنها بر زمان رخ دادن تعاملها است. در بخش ۷-۱۲ با این نوع دیاگرامها آشنا خواهید شد. برای مثال، صفحه نمایش به کاربر اطلاع می دهد که می خواهد برداشت کند را قبل از پرداخت وارد نماید.

در بخش ۱۱-۳به ادامه طراحی ATM با شناسایی کلاسها از طریق مستند نیازها ادامه خواهیم داد. این کار را با استخراج اسامی کلیدی و تعبیر اسامی از مستند نیازها انجام خواهیم داد. با استفاده از این کلاسها، اولین پیشنویس خود را از دیاگرام کلاس ایجاد می کنیم که ساختار سیستم ATM را مدلسازی می کند.

اینترنت و منابع وب

www.softdocwiz.com/Dictonary.htm

www-306.ibm.com/software/rational/offerings/design.html

www.embarcadero.com/products/describe/index.html

www.borland.com/together/index.html

www.ilogix.com/rhapsody/rhapsody.cfm

argouml.tigris.org

www.objectsbydesign.com/booklist.html

www.objectsbydesign.com/tools/umltools-bycompany.html

www.ootips.org/ood-principles.html

www.cetus-link.org100-uml.html

www.agilemodeling.com/essays/umlDiagrams.htm

كتابهاي توصيه شده

کتابهای معرفی شده در این بخش حاوی اطلاعاتی در ارتباط با طراحی شی گرا با UML هستند.

- Booch, G. Object-Oriented Analysis and Design with Applications, Third Edition. Addision-Wesly, 2004.
- Eriksson, H., et al. UML2 Toolkit. NewYork: John Wiley, 2003.
- Kruchten, P. The Rational Unified Process: An Introduction. Boston: Addison-Wesley, 2004.
- Lorman, C. Applying UML and Patterns: An Introduction to object. Oriented Analysis and Design, Second Edition. Upper Saddle River, NT:Prentice Hall, 2002.
- Roques, P. UML in Practical: The Art of Modeling Software Systems Demonstrated through worked Examples and solutions.NewYork:John wiley,2004.
- Rosenberg, D., and K. Scott. Applying use Case Driven Object Modeling withUML: An Anstated e-Commerce Example.Reading, MA: Addison-Wesley,
- Rumbaugh, J., I. Jacobson and G. Booch. The Complete UML Training Course.Upper Saddle River, NS: Prentice Hall, 2000.
- Rumbaugh, J., I. Jacobson and G. Booch. The unified Modeling Language Reference Manual. Reading, MA: Addison-Wesley, 1999.
- Rumbaugh, J., I. Jacobson an g. Booch. The unified Software Development Process. Reading, MA: Addison-Wesley, 1999.

خودآزمایی مبحث آموزشی مهندسی نرمافزار

1-1 فرض كنيد كه سيستم ATM موردنظر ما قادر به انتقال يول بين دو حساب بانكي است. در دياگرام حالت استفاده شكل ۱۸-۲ اين تغيير را اعمال كنيد.

۲-۲ مدل کننده تعامل مابین شیها در یک سیستم با تاکید بر زمان رخ دادن تعاملها است.

a) دیاگرامهای کلاس

b) دیاگرامهای توالی

c) دیاگرامهای ارتباطی

d) دیاگرامهای فعالیت

۲-۳ کدامیک از لیستهای زیر نشاندهنده چرخه عمر صحیح نرمافزار هستند؟

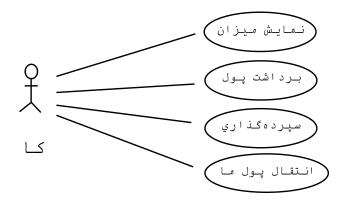
a) طراحی، تحلیل، پیادهسازی، تست

- b) طراحی، تحلیل، تست، پیادهسازی
- c) تحلیل، طراحی، تست، پیادهسازی
- d) تحلیل، طراحی، پیادهسازی، تست

پاسخ خودآزمایی مبحث آموزشی مهندسی نرمافزار

1-۲ شکل ۲-۱۹ حاوی دیاگرام حالت استفاده اصلاح شده از سیستم ATM است که به کاربر امکان انتقال پول مابین حسابها را فراهم می آورد.

شکل ۱۹-۲ | دیاگرام حالت برای نسخهای از ATM که قادر به انجام انتقال پول مابین حسابها هم میباشد.

b **Y-Y**

d **Y-T**

خودآزمایی

۱-۲ جاهای خالی را در عبارات زیر با کلمات مناسب پر کنید:

- a) هر برنامه ++C اجرای خود را از تابع آغاز می کند.
- b) بدنه هر تابع با کاراکترشروع و با کاراکتر به پایان میرسد.
 - c) هر عبارتی با کاراکتربه پایان میرسد.
- d) کاراکتر توالی \mathbf{n} نشاندهنده کاراکتراست، که باعث می شود تا کرسر به ابتدای خط بعدی در صفحه نمایش منتقل شود.
 - e) از عبارتبرای تصمیم گیری استفاده می شود.
- ۲-۲ کدامیک ازعبارات زیر صحیح و کدامیک اشتباه است. اگر عبارتی اشتباه است علت آنرا توضیح دهید. فرض کنید از عبارت using std::cout; ستفاده شده است.

a) توضیحات سبب می شوند تا کامپیو تر مبادرت به چاپ عبارت قرار گرفته پس از // بر روی صفحه نمایش به هنگام اجرای برنامه کند.

- b) کاراکتر توالی n به هنگام کار با cout موجب می شود تا کرسر به ابتدای خط بعدی در صفحه نمایش منتقل شود.
 - c) قبل از اینکه بتوان از متغیری استفاده کرد باید آن را اعلان کرده باشیم.
 - d) به هنگام اعلان متغیرها بایستی نوع آنها تعریف شود.
 - e) در نظر ++C متغیرهای number و NuMbEr یکسان هستند.
 - f) تقریبا می توان اعلانها را در هر کجای بدنه یک تابع ++C قرار داد.
 - g) از عملگر % فقط می توان در کنار عملوندهای صحیح استفاده کرد.
 - (h تمام عملگر های محاسباتی + , % , / , * و دارای اولویت برابر هستند.
- i) یک برنامه ++C که سه خط در خروجی چاپ می کند بایستی حاوی سه عبارت خروجی با بکار گیری cout و عملگر درج باشد.
- ۳-۳ یک عبارت تک جملهای در ++C بنویسید که موارد مورد تقاضا را بر آورده سازد: (فرض کنید که از عبارت و ۲-۳ یک عبارت استفاده نشده است)
 - a) متغيرهای c, thisIsAvariable, q76354 و number را از نوع int اعلان كنيد.
- b) به کاربر اعلان کنید تا یک عدد صحیح وارد کند. در انتهای پیغام یک کاراکتر کولن (;) و سپس یک فاصله قرار دهید.
 - c) مقدار صحیح وارد شده از طریق صفحه کلید را دریافت و آنرا در متغیر age ذخیره سازد.
 - d) اگر متغیر number برابر 7 نباشد، عبارت "The variable number is not equal to 7" چاپ شود.
 - e پيغام "This is a C++ program" در يک خط چاپ شو د.
 - f) يبغام "This is a C++ program" را دو خط چاپ كند. بطوريكه خط اول با ++C به يايان برسد.
 - g) پيغام "This is a C++ program" را به نحوی چاپ کند، که هر کلمه در خط مجزائی چاپ شود.
- h) پیغام "This is a C++ program" را به نحوی چاپ کند، که هر کلمه با کلمه دیگر به اندازه یک tab فاصله داشته باشد.
- ٤-٢ یک عبارت (یا توضیح) برای بر آورده کردن موارد زیر بنویسید (فرض کنید که از عبارت using استفاده شده است):
 - a) نشان دهد که برنامه مبادرت به ضرب سه عدد صحیح می کند.
 - b) متغیرهای x, y, z و result از نوع int اعلان شوند (در عبارات مجزا).
 - c) به کاربر اعلان شود تا سه عدد صحیح وارد برنامه سازد.
 - d) سه مقدار صحیح از صفحه کلید دریافت آنها را در متغیرهای x, y و z ذخیره کند.
 - e) حاصلضرب سه مقدار موجود در متغیرهای x, y و x را بدست آورده و آنرا در متغیر result ذخیره کند.

f (f عبارت "The product is" را قبل از مقدار متغیر result چاپ کند.

g) مقداری از main باز گرداند، تا نشان دهد برنامه با موفقیت پایان پذیرفته است.

۲-۷ با استفاده از عبارات نوشته شده در تمرین ۴-۲، یک برنامه کامل بنویسید که حاصلضرب سه مقدار صحیح را بدست آورده و نتیجه را به نمایش در آورد. [توجه: از عبارات using استفاده کنید.]

۳-٦ خطاهای موجود در عبارات زیر را تشخیص داده و آنها را اصلاح کنید (فرض کنید که از عبارت ۲-۱ خطاهای موجود در عبارات زیر را تشخیص داده و آنها را اصلاح کنید (فرض کنید که از عبارت ۲-۱ خطاهای std::cout;

```
a) if ( c < 7 ) ;
      cout << "c is less than 7\n";
b) if ( c => 7 )
      cout << "c is equal to or greater than 7\n";</pre>
```

ياسخ خود آزمايي

if (e. لا. (c.) سیمکولن. (d.) براکت چپ ، براکت راست (c.) خط جدید.**main**

a Y-Y) اشتباه. توضیحات هیچ عملی به هنگام اجرای برنامه انجام نمی دهند. از آنها فقط برای مستند کردن و افزایش خوانائی برنامه استفاده می شود.

- b) صحيح.
- c) صحيح.
- d) صحيح.
- e) اشتباه. زبان ++C حساس به موضوع است، از اینرو متغیرها با یکدیگر فرق دارند.
 - f) صحيح.
 - g) صحيح.
- h) اشتباه. عملگرهای / ,* و % دارای اولویت یکسان بوده و عملگرهای + و از اولویت پایین تر برخوردار هستند.
 - i) اشتباه. یک عبارت خروجی با استفاده از cout حاوی چندین توالی n می تواند در چندین خط چاپ شود.

۲-۳

```
a) int c, thisIsVariable, q76354, number;
b) std::cout << "Enter an integer: ";
c) std::cin >> age;
d) if (number != 7)
    std::cout << "The variable number is not equal to 7 \n";
e) std::cout << "This is a C++ program\n";
f) std::cout << "This is a C++\nprogram\n";
g) std::cout << "This\nis\na\nC++\nprogram\n";
h) std::cout << "This \tis\ta\tC++\tprogram\n";</pre>
```

4-2

a) // Calculate the product of three integers

b) int x;

```
مقدمهای بر برنامهنویسی ++C
فصل دوم37
  int y;
  int z;
  int result;
c) cout << "Enter three integers: ";</p>
d) cin >> x >> y >> z;
e) result = x * y * z;
f) cout << "The product is " << result << endl;
g) return 0;
                                                                                   1-0
        // Calculate the product of three integers
        #include <iostream>
3
4
        using std::cout;
        using std::cin;
6
        using std::endl;
        //function main begins program execution
        int main()
10
           int x; //first integer to multiply
11
12
           int y; //second integer to multiply
13
           int z; //third integeer to multiply
14
           int result; //the product of the three integer
15
16
           cout << "Enter three integers: "; //prompt user for data</pre>
17
           cin >> x >> y >> z; //read three integers from user
           result = x * y * z; //multiply the three integers; store result
18
           cout << "The product is " <<result<<endl;//print result; end line</pre>
19
20
        return 0; //indicate program executed successfully \} // end function main
21
 a ۲-۲) خطا. سیمکولن پس از پرانتز در سمت راست قرار گرفته است. برای اصلاح این خطا بایستی سیمکولن پس
  از پرانتز سمت راست را حذف كنيد.[توجه: در نتيجه اجراي اين قسمت از برنامه با خطاي موجود، عبارت پس از
                                                     شرط if در هر حالتی به اجرا در خواهد آمد.]
     b) خطا: عملگر رابطهای بصورت< = تایپ شده است. برای اصلاح این خطا، عملگر باید بفرم =< تایپ شود.
                                                                               تمرينات
                                         ۲-۷ در ارتباط با هر کدامیک از شی های زیر توضیح دهید:
                                                                           std::cin(a
                                                                          std::cout(b
                                        ۲-۸ جاهای خالی در عبارات زیر را با کلمات مناسب یر کنید:
                                 a) .....در افزایش خوانائی و مستند کردن یک برنامه نقش دارند.
                          b) از شی .....برای چاپ اطلاعات بر روی صفحه نمایش استفاده می شود.
                                            c) عبارت .....در تصمیم گیری بکار گرفته می شود.
                                       d) معمولا محاسبات توسط عبارات .....انجام مي شوند.
                                           e) شي .....مقادير را از صفحه كليد دريافت مي كند.
```

```
گفصل دوم _____ مقدمهاي بر برنامهنويسي ++C+
                            ۲-۹ یک عبارت تک جملهای در ++C بنو بسید که موار د مورد تقاضا را بر آور ده سازد:
                                                                a) جمله "Enter two numbers" چاپ شو د.
                                                        b) حاصلضر ب متغیر های b و c در متغیر a ذخیره شود.
                 c) مشخص كنيد كه برنامه عمل محاسبه يرداخت دستمزد را انجام مي دهد (عبارت توضيحي بنويسيد).
                              مقدار صحیح از صفحه کلید دریافت و در متغیرهای صحیح a , b و a قرار دهد.
                     • 1- ٢ كدام عبارات صحيح و كدام اشتباه است. اگر عبارتي اشتباه است علت آنرا توضيح دهيد.
                                           a) ارزیابی عملگرهای ++C از سمت چپ به راست صورت می گیرد.
                                                                      b) تمام اسامی متغیر زیر معتبر هستند:
                             under_bar_, m928134, t5, j7, her_sales, his_account_total, a, b, c, z, z2
                                          c نيك عبارت ;"; a = 5" >> مثالي از يك عبارت تخصيصي است.
                      d) یک عبارت محاسباتی معتبر ++C بدون وجود پرانتز از سمت چپ به راست ارزیابی می شود.
                                                                    e) تمام اسامی متغیر زیر معتبر نمی باشند:
                                                                                3g, 87, 67h2, h22, 2h
                                             ۲-11 جاهای خالی در عبارات زیر را با کلمات مناسب پر کنید:
                             a) كدام عمليات محاسباتي در سطح يكساني از تقدم ضرب قرار دارد؟.....................
                   b) زمانیکه پرانتزها بصورت تودرتو هستند، کدام جفت پرانتز ابتدا ارزیابی می شود؟......................
                c) مكانى در حافظه كامپيوتر كه مى تواند در هر بار مقدار متفاوتى داشته باشد، .......... ناميده مى شود.
                                        y = 3 و x = 2 با انجام عبارات زیر چه اتفاقی رخ می دهد. با فرض x = 2 و
a) cout << x;
b) cout << x + x;
c) cout << "x=";</pre>
d) cout << "x = " << x;
e) cout << x + y << " = " << y + x;
f)z = x + y;
g) cin >> x >> y;
h)//cout << "x + y = " << x + y;
i) cout << "\n";
                     ۲-۱۳ کدام یک از عبارات ++c زیر حاوی متغیرهای هستند که مقادیر آنها تغییر خواهد یافت؟
a)cin >> b >> c >> d >> e >> f;
b)p = i + j + k + 7;
C)cout << "variables whose values are replaced"</pre>
d) cout << "a = 5";</pre>
              با توجه به معادله y=ax^3+7 با توجه به معادله کدامیک از عبارات زیر پاسخ صحیح این معادله هستند؟
```

a) y = a * x * x * x + 7; b) y = a * x * x * (x + 7); c) y = (a * x) * x * (x + 7); d) y = (a * x) * x * x + 7; e) y = a * (x * x * x) + 7;

f)y = a * x * (x * x + 7);

۲-۱۰ تر تب ارزیابی عملگرهای زیر را در عبارات ++ مشخص سازید و مقدار \mathbf{x} را بدست آورید.

a) x = 7 + 3 * 6 / 2 -1;

b)x = 2 % 2 + 2 * 2 - 2 / 2;

c)x = (3 * 9 * (3 + (9 * 3 / (3))));

۲-۱۲ برنامهای بنویسید که دو عدد از کاربر دریافت و سپس مجموع، ضرب، تفریق و تقسیم آنها را بدست آورده و چاپ کند.

۲-۱۷ برنامهای بنویسید که اعداد 1 تا 4را بر روی یک خط چاپ کند، به نحویکه مابین هر جفت یک کاراکتر فاصله

قرار گرفته باشد. برنامه را با استفاده از روش های زیر بنویسید:

a) با استفاده از یک عبارت خروجی با یک عملگر درج.

b) با استفاده از یک عبارت خروجی با چهار عملگر درج.

c) با استفاده از چهار عبارت.

۱۸-۲ برنامهای بنویسید که از کاربر تقاضای دریافت دو عدد صحیح کرده و آنها را دریافت و سپس عدد بزرگتر را قبل از جمله "is larger" چاپ کند. اگر دو عدد با هم برابر باشند، پیغام "These numbers are equal" چاپ شود.

۲-۱۹ برنامهای بنویسید که از طریق صفحه کلید سه عدد صحیح دریافت کرده و سپس مجموع، میانگین، حاصلضرب، کو چکترین و بزرگترین عدد را چاپ کند. خروجی بایستی بفرم زیر طراحی شود:

Input three different integers: 13 27 14

Sum is 54 Average is 18

Product is 4914 Smallest is 13 Largest is 27

۲-۲۰ برنامهای بنویسید که از طریق کاربر مقدار شعاع یک دایره را دریافت و میزان قطر دایره، محیط و مساحت آنرا نمایش در آورد. از فرمولهای زیر استفاده کنید (r شعاع دایره است):

 \square $\pi = 3.14159$ = \square πr^2

محیط دایره، $= 2\pi r$

۲-۲۱ برنامهای بنویسید که بتواند یک مستطیل، یک لوزی، یک فلش و یک لوزی را همانند الگوهای زیر با استفاده از کاراکتر * ترسیم کند:

****	****	**	**	*	*
*	*	*	*	***	* *
*	*	*	*	****	* *
*	*	*	*	*	* *
*	*	*	*	*	* *
*	*	*	*	*	* *
*	*	*	*	*	* *
*	*	*	*	*	* *
****	****	**	k*	*	*

۲۲-۲۲ کد زیر چه عبارتی چاپ می کند؟

cout << "*\n**\n***\n***\n"<<endl;

۲۳-۲ برنامهای بنویسید که پنج عدد در یافت و بزرگترین و کوچکترین آنها را چاپ کند. از تکنیکهای معرفی شده در این فصل استفاده کنید.

۲-۲۶ برنامهای بنویسید که یک عدد صحیح دریافت و تعیین نماید که آیا آن عدد زوج است یا فرد؟

۲-۲۰ برنامه ای بنویسید که دو عدد صحیح دریافت و تعیین نماید که آیا عدد اولی حاصلضربی از عدد دوم است یا خیر؟ ۲-۲۰ با استفاده از هشت عبارت خروجی، الگوی زیر را تولید و سپس همین الگو را در صورت امکان با استفاده از چهار عبارت خروجی پیاده سازی نمائید.

۲-۲۷ در این فصل با اعداد صحیح و نوع int آشنا شدید. با این همه ++C قادر به نمایش حروف کوچک، بزرگ و انواع متنوعی از نمادهای خاص نیز است. زبان ++C با استفاده از مقادیر داخلی صحیح و کوچک مبادرت به نمایش کاراکترها می کند. مجموعه کاراکترهای بکار رفته توسط یک کامپیوتر و مقادیر صحیح متناظر با آن کاراکترها، مجموعه کاراکتری کامپیوتر نامیده می شود. می توان یک کاراکتر را با قرار دادن آن کاراکتر مابین یک گوتیشن (single quotes) چاپ کرد. برای مثال:

cout << 'A'; // print an uppercase A

مي توان معادل صحيح يک کاراکتر را با استفاده از static_cast و بفرم زير چاپ کرد:

cout <<static_cast< int >('A'); //print 'A' as an integer

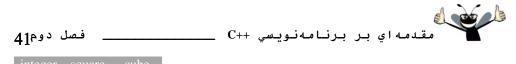
که به اینحالت عملیات cast گفته می شود (در فصل چهارم به معرفی جامعتر cast خواهیم پرداخت). هنگامی که عبارت فوق اجرا گردد، مقدار 65 را چاپ خواهد کرد (بر روی سیستمی که از مجموعه کاراکتری ASCII استفاده می کند). برنامه ای بنویسد که معادل صحیح تعدادی از حروف بزرگ، کوچک، ارقام و نمادهای ویژه را چاپ کند.

۲-۲۸ برنامه ای بنویسید که یک عدد متشکل از پنج رقم از کاربر دریافت کرده و سپس آن عدد را به ارقام مجزا از هم تبدیل و هر یک را با سه فاصله از رقم بعدی به چاپ رساند. برای مثال اگر کاربر عدد 42339 را وارد کند، خروجی برنامه باید:

4 2 3 3 9

باشد. از پنجره دستور برای دریافت ورودی و نمایش خروجی استفاده کنید [این تمرین با استفاده از تکنیکهای گفته شده در این فصل قابل اجرا است. نیاز است تا از عملیات تقسیم و باقیمانده برای جدا کردن هر رقم استفاده کنید].

۲-۲۹ فقط با استفاده از تکنیکهای برنامهنویسی معرفی شده در این فصل، برنامهای بنویسید که مربع و مکعب اعداد از 0 تا 5 را محاسبه و نتایج آنرا در جدولی بصورت زیر به نمایش در آورد:

integer	square	cube
0	0	0
1	1	1
2	4	8
3	9	27
4	16	64
5	25	125

برای نمایش و دریافت ورودی از پنجره دستور استفاده کنید [نکته: این برنامه نیازی به دریافت ورودی از سوی کاربر ندارد.]